

(2) סעכין א' א' ק' - ק' ס'

אד' יוחנן משם ר"ש בן יהוץ נטע ונטרו בעליית בית נחוה בלבד
יכל עבירות שבחרורה אם אומין לאדם עברו ואל תחרג יעברו ואלי יזרג חזע

בעבורות כוכבים ונגלי עריות ושפיכות דם
כי אהארב דימי אדר' יוחנן לא שננו אלא שלא בשעת גורת המלכות(*)
יאבל בשעת גורת המלכות אף מצוה קלה והרגן ואל יעבר כי אהארב אדר' יוחנן אף* שלא בשעת גורת מלכות לא אמר אלא בצעניא "אבל בפרהטיא אף"
מצווה קלה יהרגן ואל יעבר מאי מצווה קלה אמר רב רבא בר רב יצחק אמר רב

אפשרו *לשוני ערקה דמסנאא וכמה
פרהטיא אמר ר' יעקב אמר רבי יוחנן אין
פרהטיא פוזחה מעשרה בני אדם פשיטה
ישראלים בעין דכתיב *ונקרשתי בחור
בני ישראל בעי רבי רומית תשעה ישראל
ונברוי אחד מהחא שמע רחני *רב
ינאי אהות רבי היה בר אבא אהיה חור
חור כתיב הכא ונקרשתי בחור בני ישראל
וכתיב התם הברלו מטור העדה הזאת
*מה להלן עשרה וכולו ישראל אף כאן
עשרה וכולו ישראל

ככל ברכות נד ע"ב:

(3)

אמר רב יהודה אמר רב: ארבעה צריכים להודות — יורד הים,
הollow מזרבות, מי שהיה חולה ונתרפא, מי שהיה חbos בבית
האסורים*.
מאי מברך? ברוך... הוגמל לחיבטים טובות שגמלתי כל טוב*.
אבי אמר: וצריך לאודוי באפי עשרה, שנאמר: "וירוממוו
בקהל עם ובמושב זקנים יהללווה" (תהלים קז, לב)*.

(4)

שיזהן עיר או"ח הרצ, יה:
מגילה ב"ד ובט"ז* צדיק לחשור אחר עשרה.

(5) אלי, קות פקיעיכ, אילן ג'

כל שהוא צריכה לעשרה, י"א¹⁸⁷ הויל
וחשוב הנשים שוה בה לאנשים מצטרפות הון
לעשרה, וاع"פ שלענין זמן אמרו¹⁸⁸ נשים
מוזמינות עצמן ואין מצטרפות עם האנשים, זו
איינה אלא מטעם פריצות, הויל וסועודה מוקם
המוןן לכל פריצות, אבל למגלה מצטרפות, ולא
יראה בן¹⁸⁹.

שילוחן עיר או"ח סימן נה סעיף א:
אין אומרים קדיש בפהות מעשרה זכריס בני הורין גדולים*, והוא הדין
לקדשה וכרכמו, שאין נאמרים בפהות מעשרה.

ג' א' ב' כ' ג'
ה' ב' ג' ג'
ו' ב' ג'

(5) צירוףasha למניין עשרה

בית יובב שם:
כתוב במדרכי בשם רביינו עמבה דעבד ואשתה* מצטרפין לתפילה
ולברכת המזון בעשרה. פשוט הוא שזו לרביינו תפ דפק דעבד אחד
מצטרף, וסובר רביינו דתוא הרין לאסתה*. כיוון שרית עצמו לא רצנה
לעשות מעשה — מי יכול בדבר, וכן נהגו העולים שלא לצרףasha כלל י"ז.

כו, בעי מיניה מר'א בן נח מצוווה על קה"ש או אין
מצוווה על קה"ש בו, בירושלמי לעיל פ"ג "ה למדנו מס' ונקדשתי
בתוך בני ישראל, ישראל מצוין על קה"ש ואין הגאים מצווים על
קה"ש, והיינו שהפרהטיא צריכה להיות בנותהו ישראליים שבניהם
מקדש השם אבל אין משום קדוש השם כשהוא בין נקרים ומילא
SEG נカリ אינו מצוווה על קה"ש בפניהם, ולא אמרו בנות ישראל
מהק קרא שבודאי הן מחויבות בקה"ש כאן שנאים כהקסן לעיל ותא
אסתר בפרהטיא הווי. ויעוין בשרהת דבר שמואל מהגריש אבוחב ס'!
ס"ג שהביא להסתפק איasha מניין העשרה דליה בתוכה בני ישראל,
ונראה דיכין שהיא כחויבת בדבר אין זה דומה לתפלה שאינה מצטרפת
לעשרה כיוון שאינה בחוויכ לכך

(7) אנטיאן כי ק'
סעכין א' ג'

בכל מגילה כד ע"ב:
מרתני אין
פורך על שמע יואין עבורין לפני התיבה
יואין נושאין את כפיהם יואין קוריין בתורה
יואין מפטרין בנכיה יואין עושין מעמר
ומושב ואין אומאים ברכת אלילים ^{וותחומי}
אללים זברכת החתנים זואין מומני (*) בשם
פחota מעשרה* לברקעות תשעה וכחן
זואדים כיווץ בהן: ג' נ' *מה"ט אמר ר' חייא
בר אבא אדר' יוחנן דאמר קרא זונקדישתי ק"י
בחור בני ישראל יכול דבר שבקרוושה לא
יהא פחוות מעשרה מי מישמע רחני ר' חייא
*אתה חורך חורך כתיב הכא ונקרשתי בחור
בני ישראל ומהיב החם הברלו מוחק ע"ז ז'
העדת והחיה ערה עדת רכתי כתיב החם ע"ז ז'
מתי לעורה הדרעה הזאת מה להלן עשרה
אף כאן עשרה: ואין עושין מעמר ומושב
פחota מעשרה: בין רבעי ליטמר *עמדו
יקרים עמוו שבו יקרים שבו בצד מועשרה
לאו אורח ארעה: ואין אומאים ברכת אלילים
ונברכת החתנים (וכו): מי ברכת אלילים
ברכת רחבה דאד' יצחק אדר' יוחנן *ברכת
אלילים בעשרה יואין אלילים כן המניין
ברכת החתנים בעשרה זותחנים מן המניין:
ואין מובנין על הבונן בשם פחota מעשרה
(וכו): *כיוון דבעי ליטמר נברך לאלהינו
בצד מועשרה לאו אורח ארעה:

8

אנו גזיק (כיצד אפקטן עיון כו' בגיא)

מי אמר לו דלעשרה לקראת התורה מצטרפת דומיא מצטרפת لكראת המגילות, שני הטעמים דוחייבות הם בקראת המגילה מה שאין כן בקראת התורה.

16

מלך עוז (להרב יעקב עמדין) אכן בוחן פנה א' אות ס' "וצ"ע אם עשר נשים ג'ב' היו פרהטי. וצ'יל על קידוש ה' אף על גב דברי ישראלי כתיב ה' וא' נש' מפקדי אקידוש ה' כנברוי, א'ב לעניין קדוש ה' לא נפקי כלל אלא דגברי. א'ה היינו נמי פרהטי דיזהו והכי מסתברא".

17. קוכת א'ג

: אמר שנים שאכלו כאח תפלני רב ורבי יוחנן חדר אמר אם רצוי לומן מומני וחדר אמר אם רצוי לומן אין מומני תנן שלשה שאכלו כאח חיין לומן שלשה אין שנים לא החם חובה הבהירות שיש נשים מומנות לעצמן ועובדים מומנים חיש' נשים מומנות לעצמן ועובדים מומנים אמר רצוי לומן לעצמן נשים ועובדים וקטנים אמר רצוי לומן אין מומניין (*זהא נשים אפלו מהה) וורא מאה [ה] נשי כתרי גברי דמיין וקרני נשים מומנות לעצמן ועובדים מומניין לעצמן שני א' החם לאיכא דעתות א'ה אימא טיפה נשים ועובדים אם רצוי לומן אין מומניין אמאי לא ורא א'יכא דעת שעני החם משום פריצותה לעפלו מלה כמו

למיין. עניין מונכה ליין חיינום לנוון ווקס לו מומניינו וכון' פון נקיס : לדוחם לדשות. לדוח'ג לדענין מונכה חזק' נק' חיינום לנוון נק' מנט'י לא' מאיס' לדוח'ג מנט'ס גלע נק' התי :

18. קוכת א'ג

19. ג'ו, גרכא א'ג

ויה' מלה נמי למלי נגבי למיין. עניין קנוון קפה'ו ולענין כל דבר צבנתקלה ותפלנו כי' חביבין לנו כצלב'ה וכ' נקיס ה' כל גול' מי' למימר מה' למיין לדוחם יגול'ת לנוון ורט' קטע נקיס מומנות לנוון ולט' פילך כתרי' לעניין מונכה לדוח'ג חיינום לנוון ווקס לו מומנות וווק' קון' נקיס :

20. א'ת ג'ן ב'ר פ'ג'ו'ת ס'ו'

"דגם אם אשה ועובד חיין בקראת פרשת זכור מכל מקום כיוון דאי קורין בס'ת' בגין בגבור בפחות מעשרה כדאמרין במגילה (דף ב') ויליף מונדקשתי בתוך בני ישראל, לכן ארך לזה עשרה אנסים גדולים שנדראו בני ישראל שאין עובדים בכלל שאעיג' שם חיין בקראת הפרשה מכל מקום אינם ראויים להשלים עדה קדושה ואין זה תלי' בחובב . . . "

9. צירוף אשה לעשרה לפירטומה ניסא

שולון ערוץ או"ח תרצ' י"ח :
מגילה ב'יד ובט'ז' ציריך לחזור אחר עשרה.

רבינו נסים פריטש לאלאפסי מגילה סימן אלף פ' :
היאך אפשר שמוציאות אנסים ידי קריאה ²⁰ ואינן מצטרפות עמהן
למנין ? וראי הן מצטרפות. וכי תימה, אמראי לא חישיבנו הכא לפרישותא ?
אפשר לומר, שעיל ידי צירופן אין שיוני במתבע הכרבה ²¹, אבל ביוםון
יש שיוני במתבע ברכת המזון.

ספר הדיטור (עתרת הדברות) הלכות מגילה :
כי היכי דומונת [עלצטמן] ואינן מצטרפות לויומון, הכא נמי אינן
מצטרפות לכתחילה ²².

10. י'ק'א א'ג' 3, ז' - הילך הכא [לצרכם] לי, אינם ²³
אלא לפרשוני ניסא בעלמא, ולא חשב צירוף
כו'וי האי כיוון דחייבות במ"מ מצטרפות . . .

11. הגהה דרמ"א שם :
ויש להסתפק אם נשים מצטרפות לעשרה ²⁴.

12. ק'ין ק'ג

שולון ערוץ אורח חיים סימן קצת סעיפים ג' ו' :
בשים ועובדים וקטנים אין מומניינו עליהם אבל מומניין לעצמן ולא תהא
חוורה. של נשים ועובדים וקטנים מומניין יחד משום פריצותה שעבדית,
אלא נשים לעצמן ועובדים לעצמן, ובלבך שלא יומנו בשם ²⁵.

13. ז'ק'ג. הש'גון, ס'ז' ק'ג' ק'

וא' ס'ד שיש עליון חיוב למה לא יומנו בעשרה בשם : אלא וראי דאי
חיוב עליון . . .

א. לזכר אנשים ונשים יחד לשלווה

משנה ברכות פרק ז משנה ב:

נשים ועבדים ז וקטנים אין מזמןין עליהם.²

בבלי ברכות מה ע"ב:

נשים ועבדים וקטנים אם רצוי לזמן אין מזמןין ...

אמאי לא ? ... שעני התרם משום פרכיותה.³

ב. זימון הנשים בין לבין עצמן

בבלי עריכין ג ע"א:

הכל חייבין בזימון לאותו מאוי ? לאתווי נשים ועבדים — דתנית נשים מזמןנות לעצמן ועבדים מזמןין לעצמן.

שולחן ערוך אורה חיים סימן קגט סעיפים ג, ז:

נשים ועבדים וקטנים אין מזמןין עליהם אבל מזמןין לעצמן ולא תחת חברה של נשים ועבדים וקטנים מזמןין יחד משום פרכיותה דעבדים,

אלא נשים לעצמן ועבדים לעצמן, ובלבך שלא ימננו בשם.⁹
נשים מזמןנות לעצמן — רשות, אבל כshawcolot עם האנשים חייבות
ויזכאות בזימון שלנו.

ਐל, קוֹרְקָעִילָה, נַפְרִיצָה נְאַמְנָה נְאַמְנָה

(35)

כל שהיא צריכה לעשרה, י"א¹⁷ הויל וחוב הנשים שוה בה לאנשים מצטרפות הן לעשרה ואע"פ שלענין זנון אמרו¹⁸ נשים מזמננות לעצמן ואין מצטרפות עם האנשים, זו אינה אלא מטעם פריצות, הויל וסודה מקום המקן לכל פריצות, אבל למגלה מצטרפות, ולא

ספר העיבור (ушרת הדברות) הלכות מגילה:
כי הכי דוגמאות [לעצמם] ואין מצטרפות לזמןון, כי הכי נמי אינו מצטרפות לכתחילה.¹⁹

(36)

רבינו נסים פירוש לאלפסי מגילה סימן אלף פא:
היאך אפשר שמצויאות אנשים ידי קרייה²⁰ ואין מצטרפות עמהם
למנין ? ודאי הן מצטרפות. וכי תמא, אמאי לא חישיןacula לא פרכיותה ?
אפשר לומר, שעל ידי צירוף אין שינוי במתבב הברכה, אבל בזימון
יש שינוי במתבב ברכת המונן.

(37)

הගה הרמ"א שם:
ויש להסתפק אם נשים מצטרפות לעשרה²² (האכלא א' בג'ג)

(38)

כִּיאֶת אֶתְקָרֵן הַאֲגָכָה לְעֵינָן/ נַקְרָא נְאַמְנָה וְאַמְנָה

(39)

(7) משתג דברותא (מההרג' מעסוד רפאל אלפאס) ח'ב הוספות בסוף הספר סימן תרפס: חווא אוויה סימן קנה ס'ק ב'; אגרות המורות (גרוטסברג) מהזריק ג, ב ומחרורה שנייה ת, ג; שלמת חיים (אונגעפער) ח'א סימן קא; מקדאי קורש פורים סימנים לה ווי הערעה ב, וועין בצעץ אליעזר ח'ב סימן עג, בשוח'יך רב פעלים אויה ח'ב שאלה סב, ובפורט מושלש פרק ב', סעיף ח' הערעה יט שכתבו שספקת הרמ'א הוא רק לעיין צירוף עם אנשים ומשום שחיישין לפרקיות, אבל בלבד בזמנו מצטרפות לזמןין עשרה למקלא מורייה. וכן כתוב בספר אדר ופורים (שורץ) פרק ח סעיף ה' אותן 3 ; וכקונטרס חוג תארץ (מההרג' אלגוי); ובספר הליקות ביתה סימן כד סעיפים ז'יכא והערות לא, מד ומה; ליקוט יוסף עמו ז; ליקוטי קול סני (מהרב עובדיה יוסף) עמד 47 סעיף כב במת, וכך החיט לחרץ ס'ק קכ' וערוך שולחן שם אותן כה חולקם.

א'ק(א)
א'ק(ג)

(8) ספר הבהיר (פירותניטקי) לשוי' י'יד סימן דסה סעיף ו' ואחותיות עט וט' מיהו בספר כוורת הבירה (פוסוק) על יידך שם אותן כתוב ונשים מצטרפות דכמאן ומהלי דמיא ומשמע מוה דסכיא ליה כתיטה הראשונה.

כ'כ'ג

ה'יכות קוֹרְקָעִילָה - נַפְרִיצָה נְאַמְנָה אֲלִילָה

ס'א/ג ז' ז'א/ג ז'

(33)

ז. שלש נשים שאכלו ביחד עם איש אחד או שניים, נכון שאחת מהן תברך ברכת הזימון ולא האיש, אבל וודאי הראשי האשע לענות אחריהן (ז').

ח. שלש נשים שאכלו ביחד עם שלשה אנשים — הרשות בידן ליחלק ולזמן לעצמן (ט), אבל אם אכלו עם עשרה אנשים שמזומנים בשם איןן רשאות ליחלק (ט).

ט' נַפְרִיצָה נְאַמְנָה

(34)

אבל נראה פשוט ששם האיש אעיפ' שאין עליו הזכות זימון וככ"ל מ"מ יכול לענות אחריהן [שהרי איפילו אם לא אכל כלל אלא שתה ולא נטרף יכול לומר ברור שאכלנו וכמייס' המיב ט' קצח ס'ק א'] ואין בזה מושג גנאי וכברלעיל הערה ח' לגבי אשא שיכולה לענות אחר הזימון של ג' נשים דרך רק לעניין צירוף אכן ממש גנאי וככ"ל, וכן שמעתה מדרורי הגרשין שליט'א.